

Sygn. akt III KK 220/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 17 września 2019 r.,
w sprawie **W. K.**
skazanego z art. 292 § 1 k.k.,
kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.
z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M.
z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w B. z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...), którym W. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 292 § 1 k.k. i wymierzono mu za ten występki karę grzywny w

wysokości 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 złotych.

Od wyroku Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca skazanego, który podnosząc zarzut pominięcia przez ten Sąd faktu naruszenia przez Sąd *meriti* art. 41 k.p.k., wniósł o uchylenie obu wydanych w sprawie orzeczeń i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator w odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyłączenie tego ograniczenia w zakresie kasacji wnoszonej przez obrońcę skazanego dotyczy jedynie uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

W kontekście zaprezentowanych unormowań zauważyć należy, że W. K. został skazany na karę grzywny, co już z zasady wyłączało możliwość zaskarżenia przez niego prawomocnego wyroku w trybie kasacji. W sprawie nie zachodzi też wyjątek określony w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., albowiem zarzut wadliwej kontroli instancyjnej, podniesiony w kasacji, dotyczący niedostrzeżenia okoliczności, o której mowa w art. 41 § 1 k.p.k., nie stanowi tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Lektura uzasadnienia kasacji nie pozostawia w tej kwestii wątpliwości, albowiem wyraźnie wskazuje się tam na instytucję *iudex suspectus*, nie zaś *iudex inhabilis* (art. 40 k.p.k.), a tylko ta ostatnia mogłaby stanowić jedną z przesłanek określonych w art. 439 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, obciążając skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637 k.p.k. i art. 637a k.p.k.